DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 14. | Katowice, dnia 19 sierpnia 1935 r. | Rok III.

T R E Ś Ć:

ZACHĘCAJ DO KORZYSTANIA Z POCZTY LOTNICZEJ, KTÓRA NAJSZYBCIEJ DOCIERA DO WSZYSTKICH ZAKĄTKÓW ŚWIATA.

POCZTA.

193.
Wysyłanie nakazów zapłaty przez urzędy skarbowe.

Wielokrotnych potwierdzeń odbioru, dołączanych do poszczególnych przesyłek listowych, wysyłanych przez urzędy skarbowe — nie należy uwzględniać, lecz odnośne przesyłki doręczać tylko za jednem potwierdzeniem odbioru.

Stwierdzono, że urzędy skarbowe wysyłając przesyłki listowe z nakazami zapłaty, opłacane znaczkami dla przesyłek urzędowych, dołączają do poszczególnej takiej przesyłki do jednego i tego samego adresata — wielokrotne (nawet po trzy) potwierdzenia odbioru.

Zawiadamia się przeto — stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 401/f/16 z dnia 2.VIII 1935 r., że ponieważ odnośna przesyłka z nakazami zapłaty ma być uważana za jedną przesyłkę, przeto winna być ona doręczona za jednem tylko potwierdzeniem odbioru, na którem mogą być wymienione wszystkie doręczane adresatowi w tej przesyłce nakazy zapłaty. Natomiast przesyłki za wielokrotnem potwierdzeniem odbioru, jako nieprzewidziane w obowiązujących przepisach pocztowych, nie mogą być pocztą wysyłane, względnie żądanie nadesłania wielokrotnego potwierdzenia odbioru nie będzie przez pocztę uwzględniane.

Wrazie zatem nadejścia tam wyżej opisanej przesyłki za wielokrotnem poświadczeniem odbioru, należy ją doręczyć adresatowi za potwierdzeniem **tylko jednego** z nich, pozostałe zaś poświadczenia odbioru pozostawić niewypełnione w urzędzie.

№ PP 400 z dnia 13 sierpnia 1935 r.

194.

Druki.

Kartki z nalepionemi wycinkami mogą być wysyłane za opłatą dla druków.

Zarządzeniem № 118 z 1934 wyjaśniono, że kartki na których nalepiono w miejscach konturów młynki lub owale z podobizną ks. Kneippa wycięte z opakowania produktów firmy „Henryka Francka Synowie" w Skawinie k/Krakowa, mogą być przesyłane pocztą za opłatą ustanowioną taryfą pocztową dla druków.

Podobnie jak wspomniana firma wysyłają pod adresem swoich klientów specjalne kartki i inne firmy, jak np. „Zjednoczone Fabryki Cykorji Ferd. Bohm i Gleba" w Włocławku, Fabryka Mydła — Władysław Adamczewski w Warszawie i inne. Kartki te po naklejeniu przez odbiorców firmy odpowiednich wycinków z opakowania są odsyłane do firmy celem otrzymania upominku.

Wobec tego, że zdarzają się wypadki, iż niektóre urzędy pocztowe obciążają takie kartki dopłatą dla kartek pocztowych przypomina się, że kartki te mają być traktowane jako druki.

Przy tej sposobności przypomina się zarządzenia Dyrekcji: okólnik № 118 z 1934 r. i Dz. Zarz. Dyrekcji № 8 z 1934 r. poz. 58.

№ PP 40 z dnia 25 lipca 1935 r.

195.

Wypłaty z książeczek wkładkowych P.K.O.

Przy wypłatach z książeczek wkładkowych P. K. O. należy w każdym wypadku legitymować odbiorcę i znamiona legitymacji odnotowywać na dowodzie wypłaty.

Wedle postanowienia punktu 2 rozdziału II. Wypłaty, strona 11 Instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych jako zbiornic P. K. O. osoby niepiśmienne lub nieznane wypłacającemu pracownikowi pocztowemu winne przed odbiorem gotówki wylegitymować się w sposób, ustalony przepisami pocztowemi. Z brzmienia tego postanowienia wynikałoby, że w pewnych wypadkach pracownik pocztowy nie miałby obowiązku legitymowania n. p. gdy dany odbiorca jest mu znany osobiście.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. AK 151 z dnia 11. VII. 1935 r. w interesie samego pracownika pocztowego leży jednak, aby w każdym wypadku legitymował odbiorcę i znamiona legitymacji odnotowywał, gdyż w danym wypadku mógłby nie znaleźć wiary, gdyby powoływał się na okoliczność, iż odnośna osoba była mu znana osobiście, a osoba, do której rąk wypłaty dokonano, zaprzeczyłaby temu.

№ PK 30 z dnia 8 sierpnia 1935 r.

196.

Kontrola opłat i dopłat pocztowych.

Nadanie urzędowi pocztowo-telegr. Lubliniec uprawnień urzędu kontrolnego.

Z dniem 1. IX. 1935 r. wydziela się urząd pocztowo-telegraficzny Lubliniec i agencje pocztowo-telegr. Boronów k/Lublińca, Herby k/Lublińca, Lisów k/Lublińca, Pawonków i Sadów z kontroli urzędu pocztowo-telegr. Tarn. Góry.

Jednocześnie nadaje się urzędowi pocztowo-telegr. Lubliniec uprawnienia urzędu kontrolnego w myśl. § 3 przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych tom X. R. 3 i przydziela się do kontroli tego urzędu agencje pocztowo-telegr. Boronów k/Lublińca, Herby k/Lublińca, Lisów k/Lublińca, Pawonków i Sadów.

Wymienione agencje pocztowo-telegr. mają odsyłać dokumenty podlegające kontroli opłat i dopłat pocztowych oraz dokumenty podlegające kontroli zapasów kasowych począwszy za miesiąc wrzesień 1935 r. do urzędu pocztowo-telegraficznego Lubliniec, zamiast do urzędu pocztowo-telegraficznego Tarnowskie Góry.

Zarządzenie w Dz. Zarz. Dyr. Okr. Poczt i Telegrafów Nr. 4 z 25.IV. 1933 r. poz. 35 w sprawie kontroli opłat i dopłat pocztowych oraz zapasów kasowych należy odpowiednio zmienić.

№ P.K. 13 z dnia 17 sierpnia 1935 r.

SPRAWNOŚĆ URZĄDZEŃ TELETECHNICZNYCH — TO NAJLEPSZA REKLAMA DLA PRZEDSIĘBIORSTWA P. P. T. i T.

TELEGRAF i TELEFON.

197.

Naprawianie i konserwowanie prywatnych urządzeń teletechnicznych.

Pracownikom p. t. nie wolno naprawiać, lub konserwować prywatnych urządzeń teletechnicznych bez uzyskania zgody Dyrekcji.

Doszło do tutejszej wiadomości, że pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" konserwują, lub naprawiają prywatne urządzenia teletechniczne, konserwacja których należy do abonenta. Postępowanie takie sprzeczne jest z § 29 rozporządzenia Rady Ministrów o stosunku służbowym pracowników państwowych, a ponadto z wielu względów nie wskazane.

Wobec powyższego zabrania się surowo wszystkim pracownikom poczt.-telegr. dorywczo naprawiać, lub konserwować prywatne urządzenia teletechniczne, a zwłaszcza posiadające łączność z siecią państwową bez uprzedniego uzyskania na to zezwolenia Dyrekcji.

№ TB. 360 z dnia 14 sierpnia 1935 r.

198.

Niewłaściwy wymiar i nieprawidłowe pobieranie opłat telefonicznych.

W ostatnim czasie w wielu urzędach i agencjach pocztowo-telegr. stwierdzone zostały wypadki niewłaściwego wymiaru i pobierania opłat telefonicznych.

W szeregu wypadkach urzędy i agencje pocztowo-telegr. wskutek mylnego ustalania stref telefonicznych, pobierają niewłaściwie opłaty za rozmowy m-miast., mimo wydanego w tej sprawie szczegółowego zarządzenia zamieszczonego w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu P. i T. № 2 z 1935 r. poz. 34.

Wiele urzędów i agencyj pocztowo-telegr. nie stosuje się do zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów zawartego w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu P. i T. № 3 z 1933 r. poz. 30 w sprawie uzgadniania czasu trwania rozmów m-miast., skutkiem czego powstają usterki powodujące nieproduktywną wymianę korespondencji pomiędzy urzędami.

Pozatem liczne są wypadki niepobierania i niezaliczania opłat taryfowych za uprzedzenie, za wezwanie do rozmównicy publicznej i za posłańca, co również powoduje nietylko utrudnioną kontrolę opłat, lecz naraża Przedsiębiorstwo na straty.

Wszystkich usterek popełnianych przez urzędy i agencje pocztowo-telegr. nie sposób wyliczać w niniejszem zarządzeniu, wobec tego ograniczono się do wymienienia kilku najczęściej powtarzanych.

W związku z powyższem poleca się pp. Naczelnikom urzędów i kierownikom agencyj pocztowo-telegr., aby dążąc do usprawnienia pracy a temsamem ruchu, nietylko sami dokładnie przyswoili sobie postanowienia taryf i obowiązujących przepisów, lecz również dopilnowali, aby podległy personel zapoznał się z taryfami służby telekomunikacyjnej i dotyczącemi przepisami nietylko teoretycznie lecz i praktycznie.

Pp. Naczelnicy urzędów pocztowo-telegr., w których są centrale telefoniczne dopilnują, aby obsługa łącznic odbywała się sprawnie zwłaszcza w godzinach silniejszego natężenia ruchu telefonicznego. Obsada łącznic winna być dostateczna dla sprawnego wykonywania połączeń, a temsamem jaknajdalej idącego wykorzystania przewodów telefonicznych i pozatem powinna ona być dobrze wyszkolona w manipulowaniu przy łącznicy oraz we właściwem kierowaniu rozmów w relacjach, w których dana placówka nie posiada bezpośrednich połączeń.

Nadmienia się, że urzędy telefoniczno-telegraficzne są obowiązane udzielać urzędom i agencjom pocztowo-telegr. swego rejonu wszelkich wskazówek i wyjaśnień w sprawach telekomunikacyjnych, dlatego też w wątpliwych sprawach należy się zwracać o wyja-

śnienia do tego urzędu telefoniczno-telegraficznego, w rejonie którego dany urząd czy agencja jest położona.

W końcu zauważa się, że inspektorzy okręgowi będą przy sposobności rewizyj urzędów i agencyj sprawdzać, czy wszyscy pracownicy posiadają dostateczną znajomość taryf telekomunikacyjnych i dotyczących przepisów, a spostrzeżenia notować w swych sprawozdaniach rewizyjnych.

№ TE 209 z dnia 26 lipca 1935 r.

199.

Opłaty za aparaty dodatkowe równoległe.

Za aparaty dodatkowe równoległe, załączone do aparatów dodatkowych, należy pobierać opłaty według poz. 10 a pt. 11 taryfy telefonicznej.

Zarządzeniem z dnia 29.VII. 1935 roku № TE. 2010 Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło, że:

1) Za aparaty dodatkowe równoległe, załączone do aparatów dodatkowych przyłączonych do centralki domowej abonenta, należy pobierać opłaty przewidziane taryfą telefoniczną poz. 10 a pt. 11

2) Kontyngent rozmów, jeżeli chodzi o dodatkowe aparaty równoległe na sieciach z taryfą licznikową, będzie odnosił się tylko do pierwszego aparatu dodatkowego i będzie zależny od tego, przez kogo aparat dodatkowy jest konserwowany.

3) Aparatów dodatkowych równoległych, załączonych do aparatów dodatkowych, które są przyłączone do centrali abonenta, nie należy wliczać do liczby 7-iu zasadniczych aparatów dodatkowych, na które winna wypadać jedna linja główna.

Jednocześnie traci moc obowiązującą ustęp, odnoszący się do aparatów równoległych, zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z dnia 21 lutego 1935 r. № TE. 209.

TE. 209 z dnia 5 sierpnia 1935 r.

200.

Zniżka opłat telefonicznych w ruchu z Algierem, Tunisem, Marokiem Francuskiem i Tangerem.

W ruchu telefonicznym między Polską a Północną Afryką francuską (Algier, Tunis, Maroko francuskie i Tanger) wprowadzona została 24 godzinna służba telefoniczna. Za rozmowy oraz uprzedzania i wezwania do rozmównic, przeprowadzone w godzinach słabego ruchu między 19 a 8 z wymienionemi krajami pobiera się 3/5 normalnej stawki taryfowej podobnie jak w ruchu europejskim.

W związku z powyższem należy uzupełnić „Zagraniczną taryfę telefoniczną“ na stronicy 88.

Równocześnie uchyla się zarządzenia z dnia 8 lipca b. r. Nr. TE 205 (okólnik Nr. 312) i z dnia 9 lipca br. Nr. TE 205 (okólnik Nr. 318) w tym przedmiocie.

№ TE 205 z dnia 12 sierpnia 1935 r.

201.

Ruch telefoniczny między Polską a Ameryką Północną.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 1 sierpnia br. Nr. TE. 205 (okólnik Nr. 368) w sprawie ustalenia nowych stawek w ruchu telefonicznym między Polską a krajami Ameryki Północnej i Środkowej, oznajmia się, że opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą w godzinach słabego ruchu od godz. 23-11 (czas środkowo europejski) ze Stanami Zjednoczonemi A. P. i Kanadą jest zniżona w stosunku do nowych stawek o 27 fr. i za każdą dalszą minutę rozmowy o 9 fr.

Powyższa zniżka nie ma zastosowania w ruchu telefonicznem z Meksykiem i Kubą.

Zarazem wyjaśnia się, że opłata za zawiadomienie (report charge) ze Stanami Zjednoczonemi A. P., Kanadą, Meksykiem i Kubą wynosi 16 fr. 50 c. i nie ulega żadnej zmianie w godzinach słabego ruchu z dotyczącemi krajami.

W związku z powyższem uchyla się zarządzenie z dnia 25 maja br. Nr. TE 205 w sprawie zniżenia opłat za rozmowy telefoniczne ze Stanami Zjednoczonemi A. P. i Kanadą w godzinach słabego ruchu.

№ TE 205 z dnia 10 sierpnia 1935 r.

PAMIĘTAĆ NALEŻY, ŻE OGŁOSZENIA, ZAWIADOMIENIA, PLAKATY, PROPAGUJĄCE USŁUGI POCZTY WINNY BYĆ UMIESZCZONE NA WIDOCZNEM MIEJSCU.

ADMINISTRACJA.

202.

Instrukcja służbowa.

O ileby oryginalny egzemplarz instrukcji służbowej miał za dużo poprawek, należy sporządzić wierzytelny odpis właściwej instrukcji.

Przed zatwierdzeniem instrukcji przez Dyrekcję, obowiązuje pracowników projekt instrukcji sporządzony przez p. naczelnika urzędu.

Przesłane osobno zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z dnia 13 marca 1934 r. Nr. AO. 100 (okólnik Nr. 106) i z dnia 19 kwietnia 1934 r. Nr. AO. 100 (okólnik Nr. 161) w sprawie instrukcji służbowej ogłasza się niniejszem w Dzienniku Zarządzeń z uwagi na ważność i stałą aktualność sprawy.

Równocześnie zwraca się uwagę na to by instrukcja służbowa względnie jej wyciągi miały zawsze wygląd czysty i pismo wyraźne; należy o ile możności — unikać nadmiernej ilości poprawek, przekreśleń i t. p.

O ileby instrukcja służbowa musiała w wielu miejscach być poprawioną, uzupełnianą, przekreślaną, w takim razie należy sporządzić do użytku personelu jej odpis (y), który (e) należy uwierzytelnić przez urząd (agencję) a oryginalną instrukcję zatwierdzoną przez Dyrekcję należy odpowiednio przechować.

Późniejsze poprawki i uzupełnienia należy uskuteczniać tak w oryginale jak i w odpisie (ach).

Przypomina się, iż projekt instrukcji sporządza zawsze p. naczelnik urzędu i wprowadza go w życie, nie czekając na zatwierdzenie Dyrekcji.

Po zatwierdzeniu — siłą faktu — obowiązuje brzmienie instrukcji ustalone przez Dyrekcję.

W żadnym wypadku nie może istnieć moment, w którymby wewnętrzny porządek urzędowania nie był uregulowany, gdyż albo urząd posiada w urzędzie obowiązujący pracowników projekt instrukcji sporządzony przez p. naczelnika urzędu, albo już instrukcję zatwierdzoną przez Dyrekcję.

Urząd nie może zatem nigdy tłomaczyć się, że nie posiada instrukcji, ponieważ jeszcze jej Dyrekcja nie zatwierdziła, albo że nie posiada jej dlatego, bo p. naczelnik urzędu dopiero ją sporządza. Zawsze musi obowiązywać instrukcja, o ile nie nowa — to poprzednia (dotychczasowa) z odpowiedniemi aktualnemi zmianami i poprawkami.

Wkońcu nadmienia się, że wszystkie zarządzenia o instrukcji służbowej obowiązują także te agencje pocztowe i pocztowo-telegraficzne, które posiadają więcej jak jednego posłańca.

. . . .

Tekst poprzednich zarządzeń o instrukcjach służbowych:

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów — Katowice, dn. 13 marca 1934 r.

Nr. AO. 100.

Instrukcja służbowa.

Nr. 106.

Do wszystkich urzędów **tut.** okręgu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło zarządzeniem z dnia 15.II. br. Nr. GMOrg. 1144, że głównem zadaniem instrukcji służbowej jest takie zorganizowanie pracy w urzędzie (ewentl. przy pomocy wykresu), ażeby każdy pracownik mógł się łatwo zorjentować w całokształcie organizacji urzędu, ażeby wiedział jakie czynności ma wykonywać i przez jaki czas (godziny urzędowania), komu i o jakim czasie ma przekazać przyjęte przesyłki i gotówkę oraz jak daleko sięga jego odpowiedzialność (rozszerzony podział czynności).

Zadanie, które ma spełniać instrukcja wynika z pkt. 6 tymczasowej instrukcji dla naczelników urzędów (Dz. Urz. M. P. i T.

Nr. 5 z 1919 r.) względnie zbiór podstawowych rozporządzeń Ministerstwa Poczt i Telegrafów wydany przez b. Inspektorat Poczt i Telegrafów strona 2. Postanowienia tego punktu nie wspominają zupełnie o tem, aby w instrukcji tej cytować przepisy służbowe, albowiem instrukcja nie ma być pewnego rodzaju spisem obowiązujących przepisów, jak to mylnie praktykowano lecz przepisem, organizującym podział pracy w urzędzie oraz sprawne działanie urzędu.

Instrukcja służbowa powinna zatem być możliwie krótka, jasna i przejrzysta i bezwzględnie nie powinno się w niej powoływać, a tem mniej przytaczać obowiązujących przepisów. Jak bowiem dany pracownik ma wykonywać swoje czynności służbowe, jak winien się zachować w służbie i poza służbą i t. p. dowie się z przepisów służbowych.

Reasumując powyższe instrukcja służbowa powinna:

1) ustalić organizację wewnętrzną urzędu (z podziałem na oddziały i ewentl. działy jeżeli chodzi o większe urzędy oraz miejsca pracy),

2) zawierać zakres czynności każdego oddziału (działu) i miejsca pracy,

3) określić czas pracy każdego pracownika (godziny urzędowania),

4) zawierać postanowienia odnośnie tych czynności, których uregulowanie pozostawiono instrukcji lub które zależnie od stosunków lokalnych nie mogą być uregulowane przepisami np. kiedy należy przekazać przesyłki przyjęte przy okienku do ekspedycji, kiedy należy opróżniać skrzynki, kiedy urzędnicy okienkowi powinni odstawiać nadmiar gotówki do kasy głównej i t. p.,

5) określić, jakie klucze, pieczątki, stemple i t. p. należą do danego miejsca pracy względnie pracownika (natomiat określenie sposobu przechowywania kluczy nie należy już do instrukcji, ponieważ jest już określone przepisami służbowemi,

6) określić odpowiedzialność pracownika za powierzone mu przesyłki i t. p. (np. z chwilą odebrania i pokwitowania przesyłek i t. p. przez następcę, odpowiedzialność za nie przechodzi na odbierającego),

7) określić sposób wykonywania wszystkich, wzajemnych kontroli kasowych,

8) określić sposób zamykania urzędu w porze obiadowej, a szczególnie po godzinach urzędowych w celu zabezpieczenia przed włamaniem i kradzieżą,

9) określić jak ma personel zachowywać się w razie pożaru i t. p.,

10) określić sposób zabezpieczenia przesyłek wartościowych, nadmiarów kasowych i t. p. podczas transportu.

W większych urzędach, w których znajdują się oddziały (działy) jest wskazane sporządzić wyciągi z instrukcji dla każdego oddziału (działu). Wyciągi powinny się znajdować u kierownika danego oddziału, który powinien dbać o ich aktualność oraz o to, ażeby podległy mu personel znał postanowienia instrukcji. Każdy nowoprzydzielony do urzędu pracownik powinien się natychmiast zapoznać z instrukcją.

Sporządzona w ten sposób instrukcja służbowa da każdego czasu aktualny obraz urzędu, a utrzymanie jej w aktualności nie będzie sprawiało trudności.

Wnioski na zmianę (uzupełnienie) instrukcji służbowej winne urzędy przedstawiać każdorazowo po zaistnieniu potrzeby zmiany (np. przy zmianie etatu, zniesieniu pewnego działu, okienka, zmianie podziału służby, wprowadzeniu nowego działu służby i t. p.

Urzędy nie posiadające instrukcyj domowych odpowiadających stanowi faktycznemu mają sporządzić nowe instrukcje służbowe w terminie 2 miesięcznym przy ścisłem zastosowaniu się do powyższych wytycznych. Urzędy posiadające wprawdzie instrukcje domowe zgodne z wymogami lokalnemi służby, jednak nie odpowiadające niniejszemu zarządzeniu winny je zastąpić nowemi najpóźniej do 6-ciu miesięcy.

Przytem zwraca się uwagę, że tak nowe instrukcje jak i uzupełnienia winny być przedstawiane Dyrekcji Okr. Poczt i Telegrafów w dwóch równobrzmiących egzemplarzach.

Nad aktualnością instrukcyj służbowych dla agencyj winni czuwać Pp. Naczelnicy właściwych urzędów nadzorczych.

Dyrektor Okręgu Poczt i Telegr.

(—) POPIEL.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów

Katowice, dn. 19 kwietnia 1934.

Nr. AO. 100.

Instrukcja służbowa.

Nr. 161.

Do wszystkich urzędów tut. okręgu.

Tut. zarządzenie № 106 z dnia 13 marca br. № AO. 100 uzupełnia się następująco:

Ze względu na to, że celem instrukcji służbowej jest między innemi rozgraniczenie dokładnie czynności poszczególnych pracowników, a nie naprowadzenie przepisów objętych zbiorem przepisów, Dziennikami Urzędowemi Ministerstwa Poczt i Telegrafów, Dziennikami Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów i t. p., wobec tego dla urzędów o jednej sile urzędniczej i dla agencyj odpada potrzeba umieszczenia w instrukcji służbowej postanowień dla Naczelnika urzędu (kierownika agencji), ponieważ tenże wykonuje wszystkie bez wyjątku czyności urzędnicze.

Również urzędy o jednej sile urzędniczej i jednej sile niższej oraz agencje zatrudniające tylko jednego posłańca są zwolnione od obowiązku sporządzania instrukcyj służbowych.

Instrukcje służbowe mają być sporządzone pismem maszynowem a w razie niemożności wyjątkowo wyraźnem i czytelnem pismem odręcznem. Z lewego boku każdej stronicy należy pozostawić wolny margines szerokości 5 cm. celem umożliwienia przeprowadzenia poprawek i uzupełnień. Ażeby uchronić instrukcje służbowe od szybkiego zniszczenia należy je oprawić w karton lub okładkę tekturową z napisem (lub z winietą z napisem) „Instrukcja służbowa urzędu (agencji) p. t.".

Po otrzymaniu zatwierdzonego przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów egzemplarza instrukcji służbowej stwierdzi cały personel urzędu (agencji) na ostatniej kartce własnoręcznemi podpisami, że przyjął treść instrukcji do wiadomości.

Zaznacza się, że instrukcja służbowa względnie wyciągi z niej winny być dostępne w każdym czasie dla zainteresowanego personelu.

Jednocześnie unieważnia się postanowienia tut. okólnika Nr. 16 z 1929 r. poz. 95 w sprawie instrukcyj służbowych.

Dyrektor Okręgu Poczt i Telegr.

(—) POPIEL

. . . .

Nr. A. O. 100 z dnia 7 sierpnia 1935 r

203.

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
1	2	3	4	5	6
11	Państwowy Monopol Spirytusowy (Rustikus)	35	plakat kolorowy	Jastrzębie Zdrój Wisła 1	od 1.VIII. 1935 do 1.VIII. 1936
12	Państwowy Monopol Spirytusowy (Emes)	70	plakat kolorowy	Chorzów 1 Katowice U. tel. tlgr. Mysłowice Tarnowskie Góry	od 1.VIII. 1935 od 1.VIII. 1936

№ AG. 610 z dnia 5.VIII. 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

204.

Poszukiwanie Dłużników.

Poleca się Urzędowi (Agencji) poczt. telegr. zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkuje w tamtejszym okręgu doręczeń: Jan Szymański syn Jana i Weroniki lat 36 z zawodu elektromonter ostatnio zamieszkały przy ul. Flurskiej 11 we Włodzimierzu, Adam Cybrjan b. radjoabonent Urzędu poczt. telegr. w Kościerzynie, Władysław Krupski zam. w Krakowie ul. Karmelicka 11 a ostatnio zamieszkały w Katowicach, Izydor Kornberg zam. ostatnio w Częstochowie, Władysław Sawczak b. abonent telef. zam. ostatnio w Częstochowie ul. Kopernika 21, Henryk Sadłowski właśc. firmy „Espeka" w Sosnowcu, Czesław Bartosz b. abonent radjofoniczny Nr. 22603 w Krakowie, Antoni Wurm b. właściciel firmy „Cieśliński i S-ka" zam. ostatnio w Krakowie ul. Loretańska 3, Józef Kordyniewicz b. abonent skrytki poczt. Nr. 12 w Krynicy 1, Leon Haber b. radjoabonent. Radjoabonenci Lwów 1: Padjak Juljan, Tartakower Teodor, Goldfarb Mozes, Kozakówna Zofja, Rosicki Jan, Kutten Mendel, Krupa Bronisława, Taubes Jakób, Skimina Bernard, Znamirowski Stefan, Tempel Taube, Łoban Zontek Al., Piwko Tomasz, Lang Józef, Cięglewicz W., Kuźmiński Kazimierz, Facjewicz Natalja, Kuźmar Jan, Feuer Stanisław, Pierożek Jan, Szeremeta Grzegorz, Biedroń Jan, Brodniak, Bronisław, Kalinowski Jan, Niewiakowski Jan-Merkel Markus, Dziużyński Mieczysław, Tha, ler Józef, Zagórski Szczęsny, Sternberg Rózia Wilf Bronisława, Löw Jakób, Skomorowska Stanisława, Handtke Zyta, Jagodziński Z., Galewski K. Z., Hyka Andrzej, Król Jan, Storożak Stanisław, Pachorek Władysław, Kommer Tadeusz, Pietrzak Jan, Lachowicz Józef, Charańczuk Michał, Dligacz Herman, Bakowski Aleksander, Launchardt Gustaw, Władysław Jastrzębski, syn Jana i Marjanny, lat 40 z zawodu młynarz a zamieszkały ostatnio w Lublinie przy ul. Bychawskiej 75 m. 5. Kałma vel Karol Rozenberg, lat 39, syn Lejbusia i Łaji z Gotliebów, ostatnio zamieszkały we wsi Wołów gmina Odrowąż pow Końskie. Żona dłużnika zamieszkuje w Łodzi przy ul. Limanowskiego 144.

Radjoabonenci Urzędu pocztowego Lwów 1 Gawlikówna Albina, Sadłowski Roman, Mańkowska Klarysa, Bednarczyk Kazimierz, Lewkowicz Adam, Pinkas Mayer, Zwetter Helena, Chrystowski Marjan, Jurek Mieczysław, Trent Józef, Stein Edmund, Cichocki Jan, Kazimierz Golewski, Junk Klara, Zarzycka Zofja, Zberowski Stanisław, Szatzker Antonina, Seinfeld Maksymiljan, Łopata Józef, Batsota Augustyn, Lebuśko Stefan, Wochańke Franciszek, Mazurkiewicz F., Ganza Sergjusz, Szczepaniuk Michał.

Radjoabonenci u. p. Białystok 1 Mikołajewski Piotr ostatnio zamieszkały w Białymstoku przy ul. Żwirki i Wigury Nr. 4. W dniu 10/IV. br. wyjechał w niewiadomym kierunku nie uregulowawszy sumy 27 zł. z tytułu zaległego kompletu detefonu. Rozenstein Herman zamieszkały w Białymstoku przy ul. Sienkiewicza 74 winny Zarządowi Pocztowemu tytułem zaległych opłat abonamentowych kwotę 15 zł.

B. radjoabonent urzędu pocztowego Bielsk Podlaski Lacheta Włodzimierz zamieszkały w Bielsku Podlaskim przy ul. Kopernika 18 zatrudniony w Urzędzie Skarbowym w Bielsku Podlaskim w charakterze poborcy podatkowego wyjechał w marcu br. z Bielska Podlaskiego w niewiadomym kierunku. Wspomniany pozostaje dłużny 27 zł. z tytułu nabytego w u. p. t. Bielsk Podlaski kompletu detefonu. Władysław Nieciengiewicz i Michał Jesiewicz b. abonenci telefoniczni w Wilnie Jeam Martens abonent telef. ur. 30.XII. 1896 r. syn Krystjana i Marji wyjechał z Wilna w niewiadomym kierunku.

Brunon Karpiński b. radjoabonent Nr. 9395 Urzędu tg. tf. Bydgoszcz, Alicja Małachowska b. radjoabonentka Nr. 2628 Urzędu tg. tf. Gdynia, Roman Zegner b. abonent telefonu Nr. 2084 Urzędu tg. tf. w Gdyni, Iwan Baszta b. radjoabonent agencji pocztowej Zawadka k/Kałusza, b. abonenci telefoniczni Urzędu tg. tf. Poznań: Jadwiga Jackowska, Czesław Porawski, Kazimierz Thomas oraz Józef Jabłoński. Bogdanowicz Marjan ostatnio zamieszkały w Warszawie przy ul. Annopol 27, Schonewald Juljusz, Warszawa ul. Towarowa 30, Fater Henoch ul. Twarda 6, Winiarska Irena we Włochach k/Warszawy. Stanisław Streszewski b. abonent stacji telefon.

Nr. 81772 urzędu tg. tf. w Katowicach, ostatnio zamieszkały przy ul. Mickiewicza 34.

Wymienieni nie uregulowawszy zaległych opłat telefonicznych względnie radjofonicznych wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W razie znalezienia miejsca pobytu jednego z wymienionych należy o tem powiadowić bezpośrednio właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

TE. 322 z dnia 14 sierpnia 1935 r.

Ponadto należy zbadać czy nie zamieszkują w tamt. okręgu doręczeń:

1) **Władysław Chrzan, syn Jana i Antoniny b. posterunkowy Policji Państwowej w Brennej Górze.**

2) Tubielewicz Franciszek zamieszkały poprzednio w Brennej Górze b. listonosz urzędu pocztowego Brześć nad Bugiem 1.

3) Władysław Kuc b. urzędnik pocztowy.

W razie znalezienia miejsca pobytu jednego z wymienionych, należy zawiadomić o tem bezpośrednio Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Wilnie z powołaniem się na numer i datę zarządzenia ad 1) № PP 232 z 5.VIII 1935 ad 2) № PP 212/5 z 23.V. 1935 ad 3) № PP 212 z dnia 6.VIII 1935 r.

№ PP 75 z dnia 10 sierpnia 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 10.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**

Nr. 81773 urzędu tg. tf. w Katowicach, ostatnio zamieszkały przy ul. Mickiewicza ...

Wymieniony nie uregulowawszy zaległych opłat telefonicznych, względnie radjofonicznych wyjechał z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku, bez policyjnego odmeldowania. W razie znalezienia miejsca pobytu jednego z wymienionych należy o tem powiadomić bezpośrednio właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

TF. 422 z dnia 14 sierpnia 1935 r.

Ponadto należy zbadać, czy nie zamieszkują w tam. okręgu doręczeń:

1) Władysław Chrzanszcz syn Jana i Antoniny b. posterunkowy Policji Państwowej w Brennej Górze.

2) Tubielewicz Franciszek zamieszka poprzednio w Brennej Górze b. listonosz urz du pocztowego Brześć nad Bugiem 1.

3) Władysław Kuc b. urzędnik pocztow

W razie znalezienia miejsca pobytu je nego z wymienionych, należy zawiadom o tem bezpośrednio Dyrekcję Okręgu Po i Telegrafów w Wilnie z powołaniem się numer i datę zarządzenia ad 1) № PP 2 z 6.VIII 1935 ad 2) № PP 2126 z 23.V. 19 ad 3) № PP 229 z dnia 8.VIII 1935 r.

№ PP 75 z dnia 10 sierpnia 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Stawowskiego 11. I. p. pokój Nr. 10.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., nadzwyczajne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300316.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu.